

Aquesta activitat serà convalidada per **2 crèdits de lliure elecció** als estudiants de diplomatures i llicenciatures, aprovada per acord del Consell de Govern de la Universitat de València, de 18 de desembre de 2015

Informació i matrícula: alumnes de la Universitat de València amb crèdits (**certificat acadèmic**), altres estudiantes (**certificat assistència**)

Tel. 677 269 109

Inscripció fins al **17/06/2016** a través del correu electrònic florentina.sanchez@uv.es

Cal indicar:

Nom, cognoms, NIF, adreça, correu electrònic i telèfon de contacte

Preu: **50 € estudiants Universitat de València**

60 € altres estudiants i públic en general

Triodos bank: c/c 1491 0001 20 2031764927 (només per transferència)

Imprescindible lliurar el rebut del pagament abans del curs al mateix correu electrònic de la inscripció.

Dirigit a: tota la comunitat universitària i a totes les persones en general interessades en l'art contemporani i en l'art realitzat per dones analitzat des d'una perspectiva feminista

Lloc: **Campus de Blasco Ibáñez.**

AULA: AULA: 4.1 Aulari VI (Facultat Geografia i Història)
Avda. Blasco Ibáñez, nº 28.-46010 Valencia

Com arribar al campus, en transport públic

autobús: línies 9, 12, 29, 30, 31, 80 i 81

metro: línia 3, parada de Facultats o **línia 5**, parada

d'Aragó bicicleta: -hi ha una parada junt a la mateixa Facultat-

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Seminari:

**Títol: TERRITORIS ARTÍSTICS DE
RESISTÈNCIA:
REPRESENTACIONS EXTREMES DE LES
DONES EN L'ART CONTEMPORANI**

(convalidable amb 2 crèdits de lliure elecció)

20 al 24 de juny de 2016

Professora:

IRENE BALLESTER BUIGUES

Organització:

AVCA: Associació Valenciana de Crítics d'Art

PRESENTACIÓ

A través d'una estètica anticonformista i amb voluntat pròpia, artistes com Carolee Schneemann, Frida Kahlo o Ana Mendieta, entre altres, van a parlar-mos d'una identitat múltiple i inèdita en la qual el cos s'alça com a protagonista indiscutible d'aquesta voluntat extrema, ferma i compromesa que ha intentat suprimir i denunciar les diferències amb el patriarcat. El cos femení ha estat el punt d'unió i el llenç d'expressió sobre el qual projectar les seves necessitats, les seves demandes i les seves denúncies. La possibilitat de definir-se per si mateixes, ha suposat per a aquestes dones artistes un alliberament que els ha permès per primera vegada apropiat-se del seu cos, del qual el patriarcat havia usat, abusat i gaudit.

S'han alçat contra aquest domini i s'han apropiat del mateix per parlar de temes propis dins d'un univers estètic femení, que a més d'unir-les, les ha definit. Les seves obres han rebutjat el llenguatge voyeurístico que prevalia per a l'estètica masculista i per al públic que veia en el nu femení, la reificació d'un objecte de consum, a diferència de com era vist el nu masculí, el cos que controlava, sinònim d'ordre, poder i vitalitat. Conscientment subvertint aquest principi de subordinació que atorgava a l'artista masculí la possibilitat de conferir-li al cos de les dones caràcter sensual, totes les artistes i des del punt de vista feminista, han optat en el seu treball per bandejar l'estètica normativa falocèntrica, contenidora de desig sexual i paradigma de l'estètica occidental.

Per dur a terme el seu propòsit, és necessari entendre que aquestes artistes s'han servit de les tècniques artístiques considerades menys masculistes com les accions corporals; la performance, un art efímer amb el qual des dels anys setanta les artistes venien reafirmant el control que exerceixen sobre el que els ocorre en els seus propis cossos; la fotografia amb la qual s'han desafiat totes la formes preestablertes de mirar els cossos femenins; els mitjans tecnològics i digitals utilitzats des de finals dels noranta per produir les seves instal·lacions visuals o per realitzar les seves performances en edicions limitades o úniques, i finalment Internet, espai que va cobrar especial rellevància en el transcurs de la IV Conferència Internacional sobre la Dona en Beijing organitzada al setembre de 1995, on es va plantejar la importància de la comunicació com a eina necessària per al desenvolupament i l'apoderament de les dones.

PROGRAMA

Dia 20 de juny (dilluns) de 16:00-20:00 h.:

1.- L'eclosió de la nova dona després de la Gran Guerra. A través d'una classe magistral acompanyada d'una presentació power point, procedirem a explicar l'obra de la fotomontadora alemanya Hannah Höch, la fotògrafa Grete Stern exiliada a Argentina després de la II Guerra Mundial, l'obra de la també fotògrafa francesa Claude Cahun, de la pintora francoitaliana Leonor Fini, de l'escultora d'ascendència francesa Louise Bourgeois i el cas de la pintora mexicana Frida Kahlo.

Dia 21 de juny (dimarts) de 16:00-20:00 h.:

2.- Estigmatitzades mitjançant el tall, la ferida i la sang. A través d'una classe magistral acompanyada d'una presentació power point, procedirem a l'explicació de la situació de desemparament i exclusió de les dones considerades histèriques durant el segle XIX i internes a l'hospital parisenc de la Salpêtrière

Dia 22 de juny (dimecres) de 16:00-20:00 h.:

3.- Donar relleu a l'experiència femenina: deesses i iconografia genital. A través d'una classe magistral acompanyada d'una presentació power point, procedirem a analitzar el treball de les pioneres de la iconografia genital i el que va suposar per al feminisme essencialista dels anys setanta, l'obra de les nord-americanes Geòrgia O'Keeffe, Hannah Wilke, Tee A. Corinne i Judy Chicago.

Dia 23 de juny (dijous) de 16:00-20:00 h.:

4.- La denúncia mitjançant el cos: puresa, malaltia i senectud. A través d'una classe magistral acompanyada per una presentació power point, procedirem a analitzar com les dones hem estat consumides a través d'imatges que ens equiparaven a fetitxes sexuals, partint de la pràctica japonesa del nyotaimori, a través de l'obra d'artistes com Patty Chang, Nicola Constantino o Sarah Lucas.

Dia 24 de juny (divendres) de 16:00-20:00 h.:

5.- Des de l'exclusió: explícites enfront de la violència de gènere i qüestionant la divisió patriarcal. A través d'una classe magistral acompanyada per una presentació power point, analitzarem l'obra de diferents dones que hagin denunciat a través del seu treball la violència de gènere i el feminicidi, així com les cultures que les engloben i de les quals són víctimes: les mexicanes Teresa Serrano i Lorena Wolffer, la guatemalenca Regina José Galindo, la japonesa Ryoko Suzuki i la iraniana Parastou Forouhar.